

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 17 • Τεύχος 4

ΧΟΡΕΥΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Χαλάρωσε και διασκέδασε

Αλλαγμένα τοπία

Όταν ο αυτόματος πιλότος
δεν βοηθά

Μικρότεροι οι διασκελισμοί, γρηγορότερη η πρόοδος

Βρίσκοντας τον ρυθμό σου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ – ΜΑΖΙ

Όπως και στους περισσότερους ανθρώπους, μου αρέσει η προβλεψιμότητα. Η αλλαγή μπορεί να σημαίνει ότι μπαίνω στο άγνωστο και χάνω την άνετη ρουτίνα μου και αυτό με τρομάζει.

Σημαίνει επίσης ότι πρέπει να χάσω μερικό από τον έλεγχο. Και αυτό επίσης με τρομάζει. Ακόμα και όταν προετοιμάζεσαι όσο καλύτερα μπορείς, υπάρχουν τόσοι πολλοί παράγοντες που εμπλέκονται, που απλά δεν μπορείς να τους ελέγξεις όλους.

«Η αλλαγή, έρχεται πάντα φέρνοντας δώρα», έγραψε ο Price Pritchett, αλλά είμαι σίγουρος ότι όλοι μας μερικές φορές αναρωτηθήκαμε αν αυτά τα δώρα άξιζαν τον κόπο και αν δεν θα ήταν καλύτερα – και πιο εύκολα – να τα αποφύγουμε αντί να χρειάζεται να αντιμετωπίσουμε την ταλαιπωρία της αλλαγής. Όμως απ' την άλλη, συχνά δεν έχουμε επιλογή· οι αλλαγές έχουν τον τρόπο τους να μας βρίσκουν είτε τις θέλουμε είτε όχι.

Κάτι όμως που βίωσα πρόσφατα, είναι ότι την αλλαγή είναι πολύ πιο εύκολο να την ξεπεράσεις με τη βοήθεια του Θεού, και όχι μόνος σου!

Ο Θεός γνωρίζει τα πάντα, συμπεριλαμβανομένου του μέλλοντος. Μπορεί να μας προετοιμάσει με τρόπους που εμείς δεν μπορούμε να προετοιμαστούμε και κάνει τα πάντα να συνεργούν προς το αγαθό.¹ Ποτέ δεν ξαφνιάζεται από τη στροφή στον δρόμο ούτε από την εξέλιξη των γεγονότων και έχει την ικανότητα να μας καθοδηγεί και να μας εφοδιάζει με ό,τι χρειαστούμε στην πορεία ακόμα και όταν εμείς δεν καταλαβαίνουμε τι συμβαίνει εκείνη τη στιγμή.

Ο Θεός έχει τον έλεγχο. Το να ξέρουμε ότι Αυτός που μας δημιούργησε και που θα φέρει σε πέρας το σκοπό που έχει για μας² είναι με το μέρος μας, μπορεί να είναι εκείνη η δόση της αυτοπεποίθησης που χρειαζόμαστε για να αντιμετωπίσουμε οτιδήποτε συμβεί. «Αν ο Θεός είναι μαζί μας, ποιος θα είναι εναντίον μας;»³

Ίσως μια από τις πιο σημαντικές συνειδητοποιήσεις στις οποίες μας οδηγεί ο Θεός σε καιρούς αλλαγής, είναι η ανιδιοτελής αγάπη Του για τον καθένα μας. Όταν η αλλαγή είναι δύσκολη, τρομάζει ή προκαλεί πόνο, Αυτός βρίσκεται πάντα δίπλα μας. Η αγάπη Του ποτέ δεν διστάζει και Αυτός πάντα θέλει μόνο ό,τι είναι το καλύτερο για μας. Ακόμα και αν περνάμε από αμέτρητες αλλαγές και εμπειρίες που διαπλάθουν και τελικά τροποποιούν τον χαρακτήρα μας, Αυτός παραμένει πιστός, συμπονετικός και πάντα αξιόπιστος. Είναι ο καλύτερος φίλος που θα μπορούσαμε να έχουμε ... και αυτό είναι κάτι το οποίο δεν πρόκειται να αλλάξει: «Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθες και σήμερα, και στους αιώνες».⁴

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2016 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-183-X

1. βλ. Ρωμαίους 8:28

2. βλ. Ψαλμός 138:8

3. Ρωμαίους 8:31

4. Εβραίους 13:8

ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΑ

ΤΟΠΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ JOYCE SUTTIN

ΟΔΗΓΟΥΣΑ ΓΥΡΝΩΝΤΑΣ ΣΠΙΤΙ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΣΤΡΙΑΨΑ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΕΠΡΕΠΕ. Ξέρω τη γειτονιά μου αρκετά καλά και έχω στρίψει σε εκείνον τον δρόμο χιλιάδες φορές. Αλλά μπερδεύτηκα από το αλλαγμένο τοπίο.

Ένα αχρησιμοποίητο συγκρότημα καταστημάτων κατεδαφίζόταν, και οι μπουλντόζες είχαν πιάσει δουλειά εδώ και μια βδομάδα. Ξαφνικά, το κτίριο που υπήρχε στη γωνία δεν ήταν πια εκεί και εγώ συνέχισα προσπερνώντας τη στροφή μου. Δεν είχα συνειδητοποιήσει πόσο συνηθισμένη ήμουνα να στρίβω αριστερά μετά από εκείνο το κτίριο.

Αρχισα να σκέφτομαι για το τοπογραφικό στη δική μου ζωή μου και πόσο δύσκολο είναι να ανταποκρίνομαι στις αλλαγές. Μου αρέσει να ακολουθώ τις γνωστές διαδρομές. Μου αρέσει να ξέρω πού πηγαίνω. Μου αρέσει να ταξιδεύω χωρίς να πρέπει να σκέφτομαι. Είμαι ευγνώμων για τις νέες τεχνολογίες που μου παρέχουν λεπτομερή καθοδήγηση όποτε επιχειρώ να πάω σε νέες περιοχές, επειδή δεν έχω πάντα μαζί μου συσκευή πλοήγησης στο αυτοκίνητο να μου διαβάξει τον χάρτη και να με βοηθάει να εντοπίζω τις ονομασίες των δρόμων. Όμως και η εξοικείωση μπορεί επίσης να γίνει ένα σύστημα πλοήγησης.

Μεγάλωσα στην επαρχία και έμαθα να χρησιμοποιώ τα δέντρα και τους λόφους σαν σημάδια και όχι τα φώτα των δρόμων και τις πινακίδες. Πολύ σπάνια διαβάζω πινακίδες εκτός και αν βρίσκομαι σε άγνωστη περιοχή. Μου αρέσει να ακολουθώ υποσυνείδητα τον δρόμο που έχω ταξιδέψει χιλιάδες φορές απλά με το να προσέχω το τοπίο.

Υπήρξαν μερικές φορές στη ζωή μου όταν όλα άλλαζαν ξαφνικά και το πνευματικό μου τοπίο ανακαινίστηκε πλήρως. Πάλεψα για να βρω μοτίβα και να μάθω τη νέα μου περιοχή. Ο μόνος τρόπος για να βρω τον δρόμο μου ήταν με το να ακούω τη φωνή του Θεού, όπως τους χάρτες της Google, «Σε 10 μέτρα, στρίψτε αριστερά στον αυτοκινητόδρομο...»

Ο Θεός έχει τη ικανότητα να μας καθοδηγεί μέσα από τα μεταβαλλόμενα τοπία και να μας φέρει πίσω στην κατοικία μας, ανεξάρτητα από το πόσο πολύ έχουν αλλάξει τα πράγματα. Το μόνο που έχουμε να κάνουμε εμείς είναι να απευθυνθούμε σε Αυτόν και να ζητήσουμε τη βοήθειά Του και Αυτός θα μας δώσει ένα αναλυτικό σχέδιο για να βρούμε την άκρη. Οι αλλαγές μας αναγκάζουν να βγούμε από τη ρουτίνα μας, να προσέξουμε προς τα πού πάμε και να διαβάσουμε με προσοχή τις πινακίδες.

Η κατεδάφιση που γίνεται αυτή τη στιγμή, κάνει το δρόμο να δείχνει χάλια, όμως κάποιος γνωρίζει τι κάνουν. Κάποιος έχει ένα σχέδιο, και στο τέλος θα είμαι ευχαριστημένη για κάτι καινούργιο και καλύτερο στη γειτονιά μας. Ο μόνος τρόπος για να γίνουν βελτιώσεις είναι με το γίνον αλλαγές. Στο μεταξύ, εγώ πρέπει να είμαι λίγο πιο προσεκτική όταν επιστρέφω οδηγώντας σπίτι μου και να θυμάμαι πού να στρίψω. Να μην βασίζομαι πια στον «αυτόματο πιλότο».

Η JOYCE SUTTIN ΕΙΝΑΙ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΟΥ ΤΕΞΑΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

ΞΕΚΙΝΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ CHERYL MADISON

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΗΚΑΜΕ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ ΠΡΙΝ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ. Στη διάρκεια αυτών των ετών, έζησα, εργάστηκα και ταξί-δεσα σε όλη την Βόρειο και Νότιο Αμερική χωρίς να έχω επιστρέψει καθόλου στον τόπο της γέννησής μου.

Η διαδικασία του επαναπατρισμού ήταν ένα πολιτισμικό σοκ κατά κάποιο τρόπο, αν και πολύ γρήγορα άρχισε να μου αρέσει να κατοικώ σε μια χώρα η οποία αγκαλιάζει την πολυπολιτισμικότητα και καλωσορίζει τους μετανάστες από όλο τον κόσμο, δημιουργώντας ένα φυλετικό και εθνικό μίγμα το οποίο αποπνέει ανεκτικότητα και διδάσκει υπομονή για όλους αυτούς που προσπαθούν να βρουν τον δρόμο τους, να μάθουν μια νέα γλώσσα και να προσαρμοστούν σε μια νέα κουλτούρα. Με έκανε να συνειδητοποιήσω ξανά ότι ο πλανήτης μας είναι γεμάτος από ανθρώπους που ξαναφτιάχνουν τη ζωή τους,

αναζητούν καινούργια μέρη, μαθαίνουν καινούργιες γλώσσες και τέχνες, ξεκινώντας από το τίποτα. Το φαινόμενο αυτό έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια, ευτυχώς όμως που ο Θεός δημιούργησε την ανθρωπότητα με την ευελιξία να αρχίζει από την αρχή.

Ενώ έκανα μερικές ιατρικές εξετάσεις, έπιασα συζήτηση με την ακτινολόγο, μια ευχάριστη και ευγενική γυναίκα γεμάτη υπομονή, η οποία μοιράστηκε την ιστορία της μαζί μου. Είχε γεννηθεί και είχε σπουδάσει ιατρική στη Σοβιετική Ένωση. Μετά την πτώση του κομμουνισμού, μετανάστευσε στο Ισραήλ, όπου ανακάλυψε ότι έπρεπε να επαναλάβει τα περισσότερα από τα μαθήματα ιατρικής, εάν επιθυμούσε να ασκήσει το επάγγελμα του γιατρού στο Ισραήλ. Μια και ένιωθε το κάλεσμα να γίνει παιδίατρος, επανέλαβε οχτώ χρόνια δύσκολης ιατρικής εκπαίδευσης και μετά έπιασε δουλειά. Η ζωή όμως, δεν πήγε όπως την είχαν σχεδιάσει αυτή και η οικογένειά της στο Ισραήλ, γι' αυτό μεταναστεύσανε ξανά, στον Καναδά. Για άλλη μια φορά

όμως, ανακάλυψε πως έπρεπε να υπομείνει άλλα οχτώ χρόνια ιατρικής εκπαίδευσης αν επιθυμούσε να γίνει επαγγελματίας γιατρός. Τότε, παράτησε την άσκηση της ιατρικής και έγινε ακτινολόγος αφού τώρα είχε παιδιά να μεγαλώσει και δεν μπορούσε να επαναλάβει την εκπαίδευση.

Καθώς μου έλεγε την ιστορία της ζωής της, το έκανε με κέφι και χωρίς παράπονο. Είχε αξιολογήσει τις επιλογές της, είχε ανακατευθύνει τα σχέδιά της και είχε αρχίσει ξανά απ' την αρχή. Είμαι σίγουρη πως το κέφι της και η υπομονή της είχαν γαλουρηθεί μέσα από πολύ κόπο και της εξέφρασα την εκτίμησή μου γι' αυτήν, κάτι που την έκανε να χαμογελάσει.

Σίγουρα, το να αρχίζεις ξανά κάπως αργά στη ζωή, δεν είναι κάτι το αξιοζήλευτο. Όμως πολλοί άνθρωποι σήμερα αντιμετωπίζουν αυτή την πραγματικότητα. Φαίνεται ότι υπάρχουν λίγες καριέρες που προσφέρουν «εγγύηση ζωής» και στον σημερινό κόσμο, η ευελιξία και η προσαρμοστικότητα κυριαρχούν. Ευτυχώς, αυτά είναι προτερήματα τα οποία ο Λόγος του Θεού πάντα συμβούλευε τους Χριστιανούς να βελτιώνουν, όπως μου υπενθύμισε το παρακάτω κείμενο από τη Βίβλο:

1. Εκκλησιαστής 3:1-7,11,14
2. Εβραίους 11:10
3. Πέτρου Α' 1:3-4, 6-7
4. Εβραίους 12:1-2

Η Βίβλος είναι γεμάτη από ιστορίες για ανθρώπους που άλλαξαν καριέρες, πατρίδες, ή κατεύθυνση σύμφωνα με την καθοδήγηση του Θεού, είτε ακούγοντας τη φωνή Του είτε μέσα από διάφορες συνθήκες. Στην ουσία, το να ξεκινάς από την αρχή, είναι τόσο συνηθισμένο στη Βίβλο ώστε είναι δύσκολο να σκεφτείς κάποιους που δεν είχαν να ξεκινήσουν από την αρχή, αρχίζοντας από τον Αβραάμ και πηγαίνοντας στον Ισαάκ, Ιωσήφ, Μωυσή, Εσθήρ, Ρουθ, Δανιήλ, τους μαθητές του Ιησού, τον Παύλο και πάει λέγοντας.

Το να ζω σε μια περιοχή του κόσμου όπου τόσοι πολλοί άνθρωποι είναι μετανάστες πρώτης γενιάς με έχει κάνει να κατανοήσω πως το να αρχίζεις από την αρχή είναι ένας τρόπος ζωής που τόσοι πολλοί άνθρωποι αντιμετωπίζουν στον σημερινό κόσμο, καθώς οι δυναμικές γύρω τους μετατοπίζονται και οι πληθυσμοί μεταναστεύουν και ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο προς αναζήτηση καλύτερων ευκαιριών και μιας καλύτερης ζωής. Επιλέγουν να γίνουν ξένοι και παρεπίδημοι για να βοηθήσουν τις οικογένειές τους και τα παιδιά τους να έχουν μια καλύτερη ζωή και βρίσκουν το θάρρος να το κάνουν, συχνά με λιγοστούς πόρους και με το να πρέπει να αφήσουν πίσω τις οικογένειές τους, τις καριέρες τους και τα διαπιστευτήριά τους. Συνεχίζουν να οραματίζονται ένα καλύτερο μέλλον και αυτό αξίζει το ρίσκο και τις προκλήσεις.

«Υπάρχει χρόνος για κάθε τι, και καιρός για κάθε πράγμα κάτω από τον ουρανό.
Καιρός να γεννιέται κανείς, και καιρός να πεθαίνει· καιρός να φυτεύει, και καιρός να ξεριζώνει, καιρός να φονεύει, και καιρός να γιατρεύει· καιρός να καταστρέφει, και καιρός να οικοδομεί· καιρός να κλαίει, και καιρός να γελάει· καιρός να πενθεί, και καιρός να χορεύει· καιρός να διασκορπίζει πέτρες, και καιρός να μαζεύει πέτρες· καιρός να εναγκαλιζόμαστε, και καιρός να απομακρύνεται από τον εναγκαλισμό· καιρός να αποκτήσει, και καιρός να απολέσει· καιρός να φυλάει, και καιρός να απορρίπτει· καιρός να σχίζει, και καιρός να ράβει· καιρός να τηρεί σιγή, και καιρός να μιλάει·
[Ο Θεός] όλα τα έκανε καλά, το καθένα στον καιρό του· και έβαλε τον κόσμο κάτω από τη διάνοιά τους, χωρίς ο άνθρωπος να μπορεί να εξιχνιάσει από την αρχή μέχρι το τέλος το έργο που ο Θεός έκανε. ...ο Θεός το έκανε αυτό για να Τον σέβονται».¹

Σαν Χριστιανοί, «περιμένουμε την πόλη που έχει τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός»,² ο οποίος «μας αναγέννησε σε μια ζωντανή ελπίδα ... σε μια κληρονομιά άφθαρτη και αμόλυντη και αμάραντη. ... Για το οποίο νιώθετε αγαλλίαση, αν και τώρα, εφόσον χρειαστεί, λυπηθείτε λίγο μέσα σε διάφορους πειρασμούς, ώστε η δοκιμή της πίστης σας ... βρεθεί σε τιμή και έπαινο και δόξα».³

Το να αρχίζεις ξανά φαντάζει τεράστιο και μερικές φορές οι προκλήσεις φαίνονται δυσβάστακτες. Όμως ρίχνοντας μια ματιά γύρω μας και βλέποντας το κουράγιο άλλων ανθρώπων, οι οποίοι έπρεπε να διασχίσουν τεράστιες αποστάσεις αναζητώντας καλύτερες συνθήκες σε αυτό τον κόσμο, μας βοηθάει να θυμόμαστε πως ο Θεός ποτέ δεν μας βάζει σε μια θέση όπου δεν μπορούμε να μεγαλώσουμε και να απλωθούμε ώστε να «τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας· αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή της πίστης μας».⁴

Η CHERYL MADISON ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ. ■

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΑ HODLER

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 13 ΧΡΟΝΙΑ, Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΜΟΥ, ο Σαμ, και εγώ έπρεπε να κάνουμε ένα ταξίδι από το Calgary της Alberta, στο Winnipeg της Manitoba στον Καναδά. Φορτώσαμε το παλιό μας φορτηγάκι για τη μετακόμιση και ξεκινήσαμε. Τα είχαμε σχεδιάσει όλα αρκετά καλά. Όλα ήταν τακτοποιημένα και οργανωμένα. Είχαμε χαρτογραφήσει τον δρόμο που θα ταξιδεύαμε και είχαμε υπολογίσει πόσος χρόνος χρειαζόταν. Είχαμε προϋπολογίσει τα χρήματα για τη βενζίνη, το φαγητό, τα ξενοδοχεία και τα λοιπά. Ήταν το πρώτο μας μακρινό ταξίδι μαζί με το μωρό, γι' αυτό είχαμε βεβαιωθεί ότι είχαμε μαζί μας ό,τι χρειαζόμασταν για το ταξίδι. Ο σκοπός μας οπωσδήποτε, ήταν να φτάσουμε στο Winnipeg.

Το πρωί της αναχώρησής μας, σηκωθήκαμε νωρίς και ξεκινήσαμε στην ώρα μας. Υπήρξε όμως ένα πρόβλημα: Δεν κατευθυνθήκαμε ανατολικά όπως έπρεπε. Βγήκαμε στην εθνική οδό και από συνήθεια πήγαμε δυτικά. Στη συνέχεια, οι πινακίδες προς το Banff – που ήταν στην αντίθετη κατεύθυνση από όπου προσπαθούσαμε να πάμε – μας

προειδοποίησαν ότι μάλλον δεν πηγαίναμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Μόλις καταλάβαμε το λάθος μας, κάναμε την πρώτη επιτόπου στροφή και αρχίσαμε να πηγαίνουμε προς τη σωστή κατεύθυνση. Φτάσαμε στο Winnipeg με λίγη μόνο καθυστέρηση.

Το θέμα δεν είναι ότι ο Σαμ και εγώ έχουμε πρόβλημα προς τα πού να πάμε, αλλά αυτό που μετρά είναι ο δρόμος στον οποίο βρίσκεσαι και όχι οι προθέσεις σου που καθορίζουν το πού θα καταλήξεις. Δεν είχαμε καμία πρόθεση να πάμε στο Banff και είχαμε κάθε πρόθεση να πάμε στο Winnipeg, όμως όπως και να έχει θα καταλήγαμε στο Banff αν είχαμε συνεχίσει όπως αρχίσαμε.

Όμως αυτό που μετράει τελικά την κάθε φορά, είναι οι ενέργειες και όχι οι προθέσεις. Οι ζωές μας είναι το συνολικό αποτέλεσμα των ενεργειών μας, όχι των προθέσεών μας, των ονειρών μας ή των επιθυμιών μας. Το μάθημα είναι πολύ απλό: Δώσε λιγότερη σημασία στις προθέσεις και πρόσεξε περισσότερο τον δρόμο πάνω στον οποίο βρίσκεσαι.

Αν θέλεις να φτάσεις σε κάποιο

άλλο μέρος, πάρε διαφορετικό δρόμο. Βρες τη σχέση ανάμεσα στις επιλογές σου και τα αποτελέσματα στη ζωή σου. Εκτίμησε και προσαρμόσε την πορεία σου ανάλογα. Είναι κάτι που πρέπει να κάνουμε όλοι μας. Ο Θεός μας έχει δώσει την ικανότητα να επιλέγουμε, να πλοηγούμε και να καθορίζουμε τους δρόμους στους οποίους ταξιδεύουμε.

Οι περισσότεροι από εμάς δεν χανόμαστε ούτε παίρνουμε επίτηδες λάθος δρόμο. Αντιθέτως, δεν αναγνωρίζουμε τις επιλογές που κάνουμε καθημερινά σαν τις επιλογές που μας φέρνουν κοντύτερα στο προορισμό μας ή μας παίρνουν μακρύτερα απ' αυτόν. Μόλις γίνει αυτός ο συσχετισμός, είναι ευκολότερο να προσαρμόσουμε την πορεία στην οποία βρισκόμαστε σε εκείνη που θα μας πάει εκεί που θέλουμε να βρεθούμε.

Η ΜΑΡΑ HODLER ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ. ΤΩΡΑ ΖΕΙ ΣΤΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ. ■

Κάνοντας ειρήνη με την Τζο

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA PERLINI

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΟΤΑΝ ΜΕΓΑΛΩΝΑ ΗΤΑΝ ΤΟ *ΜΙΚΡΕΣ ΚΥΡΙΕΣ* της Louisa May Alcott. Η νουβέλα αυτή ακολουθεί τις ζωές τεσσάρων κοριτσιών – της Μεγκ, της Τζο, της Μπεθ, and της Άμι Μάρτς – αναφέροντας λεπτομέρειες από το πέρασμα τους από την παιδική ηλικία μέχρι την ενηλικίωση. Υπήρχαν ομοιότητες με τη δική μου οικογένεια, μιας και εγώ είχα αδελφές και η πιο μικρή, η οποία είχε γεννηθεί πρόωρα, μου θύμιζε πολύ την αδύναμη και γλυκιά Μπεθ. Δεν μου πήρε πολύ καιρό για να συνταυτιστώ με την Τζο και τη δυναμική, συναισθηματική της προσωπικότητα, τους αγορίστικους τρόπους της, την αγάπη της για τη λογοτεχνία, την αρχική της άρνηση στην ιδέα του γάμου και ούτω καθεξής. Ήταν το κρυφό μου ίνδαμνα.

Στην Ιταλική έκδοση του βιβλίου *Μικρές Κυρίες*, η νουβέλα χωρίζεται σε δυο βιβλία, το πρώτο καλύπτει την παιδική ηλικία και την εφηβεία των τεσσάρων αδελφών. Όταν διάβασα το δεύτερο βιβλίο μετά από λίγα χρόνια, απογοητεύτηκα τόσο πολύ σε σημείο που ένιωσα αηδία. Τι συνέβη στην Τζο μου; Στο τέλος κατέληξε να παντρευτεί και να κάνει παιδιά! Αδύνατον! Έβαλα το βιβλίο στην άκρη και αυτό σημάδεψε το τέλος της «σχέσης» μου με την Τζο.

Βέβαια, με το πέρασμα των χρόνων και εγώ παντρεύτηκα και έκανα παιδιά. Τώρα έχω ακόμα και εγγόνια!

Όταν επισκέφτηκα τους γονείς μου την τελευταία φορά, βρήκα τυχαία εκείνο το παλιό βιβλίο μέσα σε μια κούτα στη σοφίτα, γεμάτο σκόνη, και τα παλιά συναισθήματα γοητείας και απογοήτευσης ξαναβγήκαν ανάμικτα στην επιφάνεια, όμως το πήρα και το ξαναδιάβασα για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες. Όταν έφτασα στην τελευταία σελίδα, είχα κάνει ειρήνη με την Τζο και δεν ένιωθα πια προδομένη από τις επιλογές της. Μπορούσα να δω πως παρ' όλες τις προσαρμογές που έπρεπε να κάνει στα σχέδιά της, είχε παραμείνει πιστή στον εαυτό της και τα ιδανικά της, και όσο και να είχαν περάσει τα χρόνια δεν είχε χάσει τη ζωντάνια της.

Αυτό με έκανε να σκεφτώ πολύ πάνω στη συνειδητοποίηση ότι το να μεγαλώνεις δεν είναι απλά αναπόφευκτο, είναι και καλό. Όπως είχε πει κάποιος, «Το να μεγαλώνεις δεν είναι τόσο κακό αν σκεφτείς την εναλλακτική περίπτωση». Η κάθε εποχή της ζωής έχει ξεχωριστή ομορφιά και πρωτοτυπία, προκλήσεις και ανταμοιβές. Είναι αναμφίβολα επικτό να μεγαλώνεις χωρίς να χάνεις τις ουσιώδεις αξίες σου και τα όνειρά σου, άσχετα με το τι εμπόδια θα φέρει η ζωή στο δρόμο σου. Ακόμα και αν τις χάσεις για λίγο καιρό, παροδικά, δεν παύουν να υπάρχουν, είναι καλοδιατηρημένες και έτοιμες να εμφανιστούν κάθε φορά που είσαι έτοιμος.

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΡΙΑ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

ΑΠΟ ΤΗΝ ROSANE PEREIRA

ΧΟΡΕΥΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΠΟΛΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΝΑ ΤΑ ΒΓΑΖΟΥΜΕ ΠΕΡΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ, ΑΠΟ ΤΟ ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΜΙΟΥΖΙΚΑΛ *Ο ΒΙΟΛΙΣΤΗΣ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ*.¹ Η ιστορία εξελίσσεται στις αρχές του 20ου αιώνα και έχει να κάνει με μια Εβραϊκή οικογένεια που υποφέρει από τη φτώχεια και υπόκειται σε θρησκευτικό διωγμό στη Νότια Ρωσία. Ο πατέρας, ο Τεβιέ, παραπονιέται επειδή έχει πέντε κόρες και κανέναν γιο, όχι και το πιο ιδανικό σε μια φάρμα. Και σαν να μην έφτανε αυτό, οι τρεις μεγαλύτερες κόρες του, παίρνουν συζύγους τους οποίους αυτός δεν εγκρίνει, ενώ ένας απ' αυτούς είναι και Ορθόδοξος Χριστιανός. Στη διάρκεια της ιστορίας, όποτε υπάρχει πρόβλημα ή επίκειται αλλαγή, του εμφανίζεται σε όραμα, ένας άντρας να παίζει βιολί πάνω σε μια στέγη.

Στο τέλος, η οικογένεια – και ολόκληρη η Εβραϊκή κοινότητα – εξαναγκάζεται να εγκαταλείψει τη μικρή πόλη, στη μέση του χειμώνα, με την κάθε οικογένεια να πηγαίνει να ζήσει με συγγενείς σε άλλα απόμακρα μέρη του κόσμου. Ο Τεβιέ αναγκάζεται να πουλήσει το γέρικο άλογό του επειδή είχε πρόβλημα με μια από τις οπλές του, και σπρώχνει ο ίδιος το κάρο που περιείχε τα λιγοστά υπάρχοντά τους, ακολουθούμενος από τη γυναίκα του και τις δύο μικρότερες κόρες του. Τότε ο βιολιστής εμφανίζεται ξανά, παίζοντας το βιολί του χαρούμενα. Στην αρχή, ο Τεβιέ απορρίπτει το όραμα και σχεδόν το καταριέται, όμως μετά από λίγα λεπτά,

γεμίζει χαρά και αρχίζει να περπατάει με ανανεωμένο κέφι στον ρυθμό του τραγουδιού του βιολιστή.

Τα μαθήματα σ' αυτή την ταινία ξεπερνούν χρόνο και τόπο. Οι αλλαγές γίνονται ευκολότερες όταν παραδινόμαστε σε αυτές, αντί να αντιστεκόμαστε. Οι ζωές μας είναι γεμάτες εμπόδια ίσως και διωγμούς. Αντιμετωπίζουμε προκλήσεις και αλλαγές σε σχέσεις, καριέρες, οικογένεια, υγεία, φυσική εμφάνιση, αντοχή και ούτω καθεξής.

Το να παντρευτείς και να κάνεις παιδιά μπορεί να φέρει τις μεγαλύτερες ανακατασούρες στον τρόπο ζωής μας. Ζώντας με τον σύζυγο ή τη σύζυγο, θα πρέπει να αναλογιζόμαστε τα συναισθήματά τους, τι τους αρέσει και τι δεν τους αρέσει, να ενδιαφερόμαστε γι' αυτούς, να συγχωρούμε ξανά και ξανά όταν πληγωνόμαστε. Όταν έρχονται τα παιδιά, πρέπει να ανταλλάζουμε τις προσωπικές μας επιδιώξεις, με πάνες, έλλειψη ύπνου, ανησυχία και πολύ λιγότερη ελευθερία για τους εαυτούς μας.

Αλλά όπως λέει και το παλιό Βραζιλιάνικο ρητό, «Πρέπει να χορεύουμε σύμφωνα με τη μουσική». Το εδάφιο στο Ρωμαίους 8:18 λέει: «Τα παθήματα του παρόντος καιρού δεν είναι άξια να συγκριθούν με τη δόξα που πρόκειται να αποκαλυφθεί σε μας». Και ο Ιησούς είχε πει: «Αυτά τα μίλησα σε σας, ώστε ενωμένοι μαζί Μου, να έχετε ειρήνη. Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά να έχετε θάρρος· Εγώ νίκησα τον κόσμο».²

1. Μουσική από τον Jerry Bock, στίχοι από τον Sheldon Harnick.

2. Ιωάννη 16:33

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

ΞΑΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ;

ΑΠΟ ΤΗΝ VICTORIA OLIVETTA

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ 12 ΧΡΟΝΙΑ, εργάστηκα σαν ανεξάρτητη εξωτερική συνεργάτρια σε ένα έργο που μου άρεσε πάρα πολύ. Όμως το έργο αυτό, σταμάτησε λόγω μερικών πρόσφατων αλλαγών. Αισθάνομαι το κενό, σαν μια τρύπα στο στομάχι μου, και προσπαθώ να σκεφτώ τι θα κάνω μετά.

Για να πω την αλήθεια, δεν ξέρω ακόμα.

Όμως ξέρω λίγα πράγματα ...

Σχεδόν τέσσερα χρόνια πριν, ο πρώην διαχειριστής στο κτίριο που μένω, βγήκε στη σύνταξη και η θέση αυτή έμεινε κενή. Οι ένοικοι μίσθωσαν έναν εξωτερικό διαχειριστή, αλλά μετά από λίγο καιρό, δεν ήμασταν ικανοποιημένοι ούτε μ' αυτόν ούτε με τον τρόπο που ενεργούσε. Αφού δεν μπορούσαμε να βρούμε κάποιον να τον αντικαταστήσει, προθυμοποιήθηκα να κάνω εγώ τη δουλειά αυτή για λίγο καιρό – και από τότε συνεχίζω να την κάνω. Έφτασα στο σημείο να πάω

σε σχολή να παρακολουθήσω μια σειρά μαθημάτων για τη διαχείριση περιουσίας και να αποφοιτήσω. Το να ξεκινήσω μια καινούργια απαιτητική καριέρα μερικής απασχόλησης στην ηλικία των 52, με τρόμαξε λίγο και μερικές φορές ακόμα αναρωτιέμαι τι στο καλό κάνω ... συγχρόνως όμως το απολαμβάνω.

Την προηγούμενη χρονιά, είχα μια εκπληκτική ευκαιρία να εργαστώ στον τομέα της διατροφής. Έτσι γι' άλλη μια φορά μελέτησα και δούλεψα σκληρά για να τα καταφέρω σε αυτή τη δεύτερη κατά σειρά νέα καριέρα. Τώρα μπορώ και βοηθάω τους άλλους όχι μόνο με την υγεία τους και τη φυσική τους κατάσταση, αλλά και πνευματικά επίσης – με το να προσεύχομαι γι' αυτούς, να τους ενθαρρύνω και να έρχομαι στη θέση τους, ώστε να τους κατανοώ καλύτερα.

Τους τελευταίους μήνες κάνω και τις δυο δουλειές ενώ είμαι συγχρόνως και ελεύθερη επαγγελματίας, και έχω

μάθει πάρα πολλά όσον αφορά τη σωστή οργάνωση, τη διαχείριση του χρόνου και το να ζητώ καθοδήγηση από τον Θεό, ακόμα και για τα απλά ζητήματα.

Ποτέ δεν είχα φανταστεί ότι θα έφτανα στο σημείο να τα κάνω όλα αυτά, αλλά ένιωσα ότι ήταν ο Θεός που τα οργάνωνε στα παρασκήνια και εγώ απλά έπρεπε να ακολουθήσω. Έτσι, τώρα, όταν νιώθω αυτό το κενό στο στομάχι μου, θυμίζω στον εαυτό μου όλες τις ευκαιρίες που μου έχει δώσει ο Θεός και πώς Αυτός πάντα μου άνοιγε καλύτερες και πιο κατάλληλες πόρτες όταν άλλες πόρτες κλείνανε.

Δεν ξέρω αν θα εκπληρώσω όλους τους στόχους μου, όμως δεν αγχώνομαι, επειδή ξέρω Ποιος είναι μαζί μου ενώ εγώ εκπληρώνω τους δικούς Του στόχους.

Η VICTORIA OLIVETTA ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ. ■

ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΙ ΟΙ ΔΙΑΣΚΕΛΙΣΜΟΙ, ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΗ Η ΠΡΟΟΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ JESSIE RICHARDS

ΠΡΙΝ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ, άρχισα να τρέχω για εξάσκηση και προσπάθησα να το κάνω τακτικά. Πολύ γρήγορα απέκτησα αντοχή για μεγαλύτερες αποστάσεις και χρόνους απ' ό,τι όταν άρχισα, αλλά μετά έφτασα σε ένα σημείο όπου σταμάτησα να κάνω πρόοδο για έναν χρόνο, ίσως και περισσότερο. Μου ήταν δύσκολο να αυξήσω την αντοχή μου πέρα από ένα ορισμένο σημείο και μου ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να αυξήσω την ταχύτητά μου.

Ήταν τότε που πήγα για τρέξιμο με έναν φίλο ο οποίος τρέχει για χρόνια και είναι σε καταπληκτική φόρμα και του ζήτησα να αξιολογήσει το τρέξιμό μου.

«Αν κάνεις μικρότερους διασκελισμούς από ό,τι κάνεις τώρα και αφήσεις τα πόδια σου να κινούνται

γρηγορότερα», με συμβούλεψε, «θα έχεις περισσότερη αντοχή και η ταχύτητά σου θα αυξηθεί».

Αυτό δεν είχε περάσει από το μυαλό μου πριν. Δεν έκανα καμία προσπάθεια να κινούμαι με κάποιο ιδιαίτερο τρόπο, απλά άφηνα το σώμα μου να με καθοδηγεί και να με πηγαίνει. Όταν άρχισα να προσέχω περισσότερο και να επικεντρώνομαι στο να κάνω μικρότερους διασκελισμούς, ανακάλυψα πως στην πραγματικότητα δεν χρειαζόταν να προσπαθώ να κινούμαι πιο γρήγορα· αυτό γινόταν από μόνο του. Η αλλαγή δεν ήταν δραματική, αλλά ήταν αρκετή για να πω ότι έκανα πρόοδο.

Τώρα αναμφίβολα το τρέξιμό μου έχει βελτιωθεί. Δεν κουράζομαι με τις αναπνοές μου, το επίπεδο της

ενέργειάς μου παραμένει υψηλό και η ταχύτητά μου αυξάνει. Σήμερα το πρωί έτρεξα την ίδια απόσταση στον ίδιο στίβο που έκανα την ανακάλυψή μου και το έκανα σε αρκετά λιγότερο χρόνο, χωρίς καν συνειδητή προσπάθεια. Και πάνω απ' όλα, δεν ένιωσα κόπωση, ζόρι και δυσκολία στην αναπνοή. Ένιωσα χαλαρή και το απόλαυσα από την αρχή μέχρι το τέλος. Στην ουσία, ένιωσα ότι θα μπορούσα να είχα συνεχίσει να τρέχω χωρίς πολύ προσπάθεια.

Καθώς προσευχόμουν ένα πρωινό, λίγο καιρό μετά την ανακάλυψή μου, είχα την ιδέα να εφαρμόσω την ίδια αρχή και σε άλλους τομείς της ζωής μου, ειδικότερα στη δουλειά μου. Μου αρέσει να σκέφτομαι τον εαυτό μου σαν ένα άτομο που «φέρνει σε πέρας τα πράγματα», όμως πρέπει να

Δεν μπορείς να κάνεις τον εαυτό σου να μεγαλώσει πνευματικά. Δεν γίνεται με αυτό-προσπάθεια. Γίνεται με το να ζεις κοντά στον Ιησού, και στον Λόγο Του, να διαποτίζεσαι από την αγάπη Του, να είσαι γεμάτος με το Πνεύμα Του και να έχεις μια εκ βάθους καρδιάς επικοινωνία μαζί Του. — *Virginia Brandt Berg (1886–1968)*

Το να οργανώνεσαι στις συνηθισμένες ρουτίνες της ζωής και να τελειώνεις τις μικρές δουλειές που ξεκίνησες είναι ένα σημαντικό πρώτο βήμα στο να εκπληρώνεις μεγαλύτερους στόχους. Αν δεν μπορείς να χειριστείς τα απλά πράγματα, πώς θα τα καταφέρεις να επικεντρωθείς στα σημαντικά πράγματα; — *Joyce Meyer (γεννημένη το 1943)*

Τα μεγάλα πράγματα δεν πραγματοποιούνται από αυθορμητισμό, αλλά από μια σειρά από μικρά πράγματα που τα κάνουν πραγματικότητα. — *Vincent van Gogh (1853–1890)*

Ευτυχημένοι είναι εκείνοι που κάνει καθημερινή πρόοδο και που δεν αναλογίζεται το τι έκανε χθες αλλά το τι πρόοδο μπορεί να κάνει σήμερα. — *Jerome (347–420)*

παραδεχτώ πως έχω πρόβλημα με το να αναβάλλω. Δεν σημαίνει ότι είμαι τεμπέλα. Μου αρέσει να δουλεύω σκληρά και για πολλές ώρες και λίγα πράγματα μου αρέσουν περισσότερο από το να ολοκληρώνω μια εργασία. Κι όμως πάνω τον εαυτό μου τακτικά να αποφεύγει το πρώτο βήμα όταν πρόκειται για κάποιο μεγάλο ή μακροχρόνιο εγχείρημα, συχνά αναβάλλοντάς το μέχρι που αναγκάζομαι να στριμωχτώ για να προλάβω την προθεσμία.

Πρόσφατα κατάλαβα γιατί το κάνω αυτό: Πάντα υπέθετα ότι έπρεπε να κάνω πρόοδο στις μεγάλες εργασίες με μεγάλους διασκελισμούς. Αλλά ο Ιησούς με βοήθησε να δω ότι αν εφαρμόζω την ίδια αρχή του τρεξίματος στη δουλειά μου, με μικρότερους δρασκειλισμούς θα

μπορούσα να αυξήσω την αποτελεσματικότητά μου, να κινούμαι πιο γρήγορα, να καλύπτω την ίδια απόσταση σε λιγότερο χρόνο και λιγότερη προσπάθεια και να μην νιώθω τόσο εξουθενωμένη στο τέλος.

Δεν περιμένω πια μέχρι να βρω ένα επταήμερο κενό στο ημερολόγιό μου για να ξεκινήσω την επταήμερη εργασία μου. Αν έχω μια ή δυο ώρες σήμερα, μπορώ να χρησιμοποιήσω αυτόν τον χρόνο και να κάνω μια αρχή – έναν μικρό διασκελισμό. Μετά μπορώ να δουλέψω λίγο πάνω σ' αυτό, αύριο – άλλος ένας μικρός διασκελισμός – και λίγο ακόμα την επόμενη μέρα και την επόμενη μέρα. Δουλεύοντας με αυτό τον τρόπο, καταφέρνω να τελειώσω κάτι που αρχικά έδειχνε δύσκολο εγχείρημα,

χωρίς να χρειαστεί να αφιερώσω μεγάλα χρονικά διαστήματα σ' αυτό. Και δεν νιώθω σαν να έχω τρέξει μαραθώνιο. Η δουλειά έγινε επειδή την έκανα λίγο-λίγο. Και ενώ γίνεται, μπορώ και αναπνέω! Δεν παίζω απεγνωσμένα κνηνητό. Δεν παλεύω να βγάλω τα χιλιόμετρα. Μαθαίνω ότι μερικές φορές η καλύτερη και η πιο διαρκής βελτίωση δεν γίνεται με μια δραματική κίνηση, αλλά λίγο-λίγο και βήμα με βήμα. Οι μικρότεροι διασκελισμοί φέρνουν γρηγορότερη πρόοδο.

Η JESSIE RICHARDS ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΑΠΟ ΤΟ 2001 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2012 ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΓΡΑΦΕΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙ ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΛΛΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ. ■

ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΟΝΤΑΞ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ PETER AMSTERDAM

ΟΤΑΝ ΑΙΣΘΑΝΕΣΤΕ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΟΛΛΗ ΚΙΝΗΣΗ Η ΠΟΛΛΗ ΑΛΛΑΓΗ, αυτό μπορεί να επιφέρει αβεβαιότητα, έγνοια, ακόμα και κάποιο φόβο, ανησυχία ή απογοήτευση, διερωτώμενοι για το πώς θα τα καταφέρετε και τι σας επιφυλάσσει το μέλλον.

Το ότι εμπιστευόμαστε τον Θεό, δεν είναι εγγύηση ότι οι αλλαγές θα είναι εύκολες ή ότι η ταλαιπωρία ή οι δύσκολες συναισθηματικές καταστάσεις θα

περάσουν γρήγορα, σημαίνει όμως ότι Του επιτρέπετε να παίξει ρόλο στη ζωή σας και στις καταστάσεις και ότι βάζετε τον εαυτό σας σε θέση από όπου Αυτός μπορεί να σας φέρει σε ένα νέο και καρποφόρο μέλλον.

Το πέραςμα σε νέες καταστάσεις μπορεί να είναι μέρος του σχεδίου του Θεού για να φέρει τον καθένα μας εκεί που μας θέλει να είμαστε, έτοιμο για ό,τι έχει προετοιμάσει για μας. Όσο δύσκολο και να είναι να το αποδεχτούμε αυτό, εάν Αυτός σας ζητά να κάνετε μια αλλαγή, ή αν κάποιος άλλος κάνει κάποια αλλαγή η οποία σας επηρεάζει, ίσως να είναι ο τρόπος Του για να σας πει ότι έχει κάτι καινούργιο, κάτι καλύτερο κατά κάποιο τρόπο για σας. Οι μεταβαλλόμενες καταστάσεις σας, θα φέρουν καινούργιες προκλήσεις και δυνατότητα για προσωπική ανάπτυξη. Η καινούργια κατάσταση στην οποία θα βρεθείτε, ίσως βοηθήσει να δημιουργηθεί ένα κενό για μελλοντικές δυνατότητες οι οποίες πιθανόν να μην ήταν προσιτές διαφορετικά.

Η καινούργια κατάσταση ή ο τρόπος που έχουν εξελιχθεί τα πράγματα, δημιουργούν ένα άνοιγμα γι' Αυτόν ώστε να παίξει ρόλο στη ζωή σας με νέους τρόπους. Πιθανόν να μην δείτε άμεσα, θετικά αποτελέσματα από αυτή τη νέα κατεύθυνση που παίρνει η ζωή σας ή η δουλειά σας· στην πραγματικότητα, ίσως και να μη δείχνει καθόλου θετικό προς το παρόν.

Όμως όταν μια αλλαγή σας ωθεί προς ένα καινούργιο μονοπάτι, αυτό μπορεί να οδηγήσει σε κάποια καινούργια εμπειρία, ανάπτυξη και καρποφορία η οποία θα ήταν ανέφικτη στο τετριμμένο μονοπάτι του παρελθόντος σας.

Το να καλωσορίζετε την αλλαγή, σας δίνει τη δυνατότητα να ανταποκριθείτε σε μελλοντικές ευκαιρίες – ευκαιρίες που γίνονται πραγματικότητα επειδή εσείς έχετε την πίστη να αφήσετε πίσω σας το παλιό και να κινηθείτε προς τα εκεί που σας υποδεικνύει ο Θεός. Η αλλαγή απαιτεί πίστη. Πρέπει να παλέψετε ενάντια στον φόβο και την αβεβαιότητα και αυτό μπορεί να είναι πολύ έντονο. Όμως αξίζει να το παλέψετε με σκοπό να ανακαλύψετε τι έχει στο μέλλον

1. βλ. Φιλιππησίους 1:6

2. Ησαΐας 30:21

ο Θεός για σας. Να θυμάστε, ότι ενώ εμείς προχωράμε με τυφλή πίστη, Αυτός προχωράει βλέποντας τα πάντα! Γι' αυτό αφήστε Τον να πιάσει το χέρι σας και να σας καθοδηγήσει, βήμα-βήμα, προς το μέλλον σας.

Ακόμα και αν φαίνεται ότι τα πράγματα προχωρούν αργά και πιθανόν να μην δείχνουν τόσο ελπιδοφόρα προς το παρόν, ο Θεός έχει πάντα ένα σχέδιο για ό,τι κάνει στη ζωή του καθενός μας. Καθώς μπαίνετε σε καινούργιες καταστάσεις, είναι πάρα πολύ πιθανόν ότι θα αρχίσετε να βλέπετε τον κόσμο γύρω σας με διαφορετικό μάτι, από διαφορετική προοπτική· ότι θα έχετε καλύτερη κατανόηση του παρελθόντος σας, του παρόντος και ακόμα για το τι θα μπορούσε να σας επιφυλάσσει το μέλλον.

Σε καιρούς μεγάλων αλλαγών, είναι παρήγορο να ξέρετε ότι σας προσέχει και σας φροντίζει ο Μεγάλος Ποιμένας μας. Μου αρέσει να κοιτάζω στο μέλλον σαν ένα μυστήριο που εξελίσσεται, σαν ένα πακέτο γεμάτο εκπλήξεις που εμφανίζονται, μία-μία, σε κάθε φάση του ταξιδιού, καθώς μαθαίνεις περισσότερα για τον εαυτό σου και τις δυνατότητές σου και το σχέδιο του Θεού για τη ζωή σου.

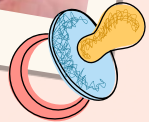
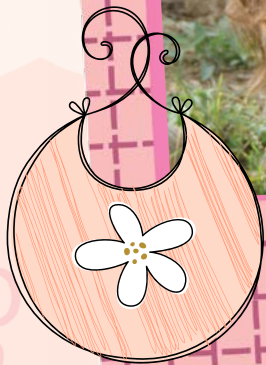
Πιστεύω πως μια μέρα, όλοι μας θα μπορέσουμε να κοιτάζουμε στο παρελθόν με χαρά όταν δούμε ότι τα μικρά και διστακτικά βήματα που κάναμε στο οδοιπορικό της ζωής μας έχουν μεταμορφωθεί σε έναν σίγουρο και σταθερό διασκελισμό. Αυτό αποκτάται με την εμπειρία και φυσικά με το να στηριζόμαστε στον Ιησού. Έρχεται από μια στάση δοξολογίας και θετικότητας που μας επιβεβαιώνει πως ό,τι έχει αρχίσει ο Θεός θα συνεχίσει να το επιτελεί.¹

Η γνώμη μου είναι ότι εμείς και ο Ιησούς μαζί μπορούμε να χειριστούμε οτιδήποτε έρθει στο δρόμο μας και να αντιμετωπίσουμε κάθε πρόκληση με πίστη, χάρη και αισιοδοξία. Όχι μόνο μπορούν οι ζωές μας να μεταμορφωθούν μέσα από τις αλλαγές που φέρνει ο Θεός στον δρόμο μας, αλλά επίσης μπορούν να ζωντανέψουν και να ανθίσουν όλα αυτά τα προτερήματα και χαρακτηριστικά μέσα μας, που τώρα ίσως να είναι μερικώς αδρανή. Όλοι μας είμαστε ένα έργο σε εξέλιξη και αυτό που μπορεί να δείχνει ότι έχει λίγη σημασία για μας σήμερα μπορεί κάλλιστα να έχει πολύ μεγάλη αξία αύριο. Υπάρχει σκοπός στο κάθε τι που περνάει ο καθένας μας σήμερα, σημασία στην κάθε ευκαιρία και μια αιτία για την κάθε αλλαγή και κάθε νέο βήμα που ξεκινάμε.

Αν αισθάνεστε κάποιον φόβο ή ανησυχία εξ αιτίας των αλλαγών που περνάτε, ή αν μπορείτε να ταυτιστείτε με κάποια από τα πράγματα που ανέφερα σε αυτό το άρθρο, πάρτε κουράγιο. Καλωσορίστε τις αλλαγές που φέρνει ο Θεός στη ζωή σας, γνωρίζοντας ότι Αυτός είναι μαζί σας. Αν θέλετε να Τον ευχαριστείτε, Αυτός θα σας καθοδηγήσει και θα απαντάει στις προσευχές σας.

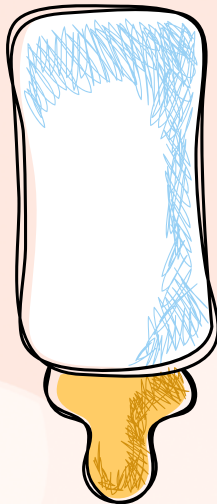
Μπορείτε να είστε σίγουροι ότι «τα αυτιά σας θα ακούσουν έναν λόγο, που θα λείει: Αυτός είναι ο δρόμος, πεπατάτε επάνω σ' αυτόν»,² και αυτός ο λόγος δεν θα σας απογοητεύσει. Αυτό δεν είναι αισιοδοξία· είναι η υπόσχεσή Του!

Ο PETER AMSTERDAM ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΙΟΣ ΤΟΥ, MARIA FONTAINE ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΣΠΡΟ ΠΑΤΟ!

ΑΠΟ ΤΗΝ
JENNIFER MCGINLEY

ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΕΓΙΝΑ ΜΗΤΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΩΝ.

Υπάρχουν τόσα πολλά καινούργια συναισθήματα, χαρές και μαθήματα που έρχονται μαζί με το καλωσόρισμα ενός ακόμα παιδιού στην οικογένεια. Η πιο καινούργια πρόκληση που αντιμετωπίζω είναι να ετοιμαστώ να ξαναπιάσω δουλειά και να προετοιμάσω την τρεισήμισι μηνών μικρή μας κόρη για αυτήν τη μετάβαση. Η πρώτη μου κόρη (είναι σχεδόν τεσσάρων χρονών τώρα) ποτέ δεν έμαθε να πίνει γάλα από το μπιμπερό και η δεύτερη φαίνεται να θέλει να κάνει το ίδιο. Κάθε φορά, αντιμετωπίζω την ίδια απογοήτευση και νιώθω άσχημα που χαραμίζω το γάλα που περίσσεψε όταν το πετάω.

Καθώς η πολύτιμη τροφή εξαφανίζεται στον νεροχύτη, εύχομαι να μπορούσε να καταλάβει με κάποιο τρόπο ότι αυτό που κάνω είναι για το δικό της καλό. Εύχομαι να μπορούσε να καταλάβει ότι αυτό το γάλα είναι το ίδιο καλό όπως και αυτό που θηλάζει, απλά είναι μέσα σε διαφορετική συσκευασία. Δεν είναι τόσο ζεστό, απαλό και παρήγορο, αλλά ταιριάζει απόλυτα στις μελλοντικές της ανάγκες. Εύχομαι να μπορούσε να καταλάβει πως δεν προσπαθώ να την αναστατώσω ούτε να της στερήσω αυτό που θέλει για να της κάνω κακό ή γιατί δεν την καταλαβαίνω που κλαίει επειδή πεινάει και είναι απογοητευμένη. Το κάνω επειδή την αγαπώ και θέλω να μπορέσει να προσαρμοστεί στις αλλαγές που πρόκειται να έρθουν και

να τη βοηθήσω στη μετάβασή της στο επόμενο στάδιο της ζωής μας.

Καθώς πλησιάζει η ημερομηνία που θα αρχίσω την καινούργια δουλειά μου, αρχίζω να νιώθω το άγχος. Ένα βράδυ, ενώ στεκόμουν πάνω από τον νεροχύτη, άρχισα να σκέφτομαι τους τελευταίους έξι μήνες και πόσα έχουν αλλάξει στην οικογένειά μας. Πριν ένα χρόνο, ο σύζυγός μου και εγώ ξεκινήσαμε μια επιτυχημένη επιχείρηση με δύο στενούς φίλους μας. Αποφασίσαμε να μην κάνουμε το δεύτερο παιδί μας αμέσως ώστε να δώσουμε όλη μας τη προσοχή σε αυτή την προσπάθεια. Η δουλειά μας και εκείνοι με τους οποίους συνεργαστήκαμε μας είχαν δώσει πολύ χαρά. Ήταν η πραγματοποίηση ενός ονείρου και είχαμε μεγάλες ελπίδες για το μέλλον. Μετά, αφότου η επιχείρηση πήρε τα πάνω της, αρχίσαμε να προσδοκούμε μια πιο ήρεμη χρονιά όπου θα μπορούσαμε να εστιάσουμε περισσότερο στην οικογένειά μας.

Αλλά λίγο πριν αρχίσει η δεύτερη χρονιά, υπήρξε μια διαφωνία με έναν από τους συνεταίρους μας πάνω σε κάποιο θέμα αρχής. Εντελώς ξαφνικά, τρεις από μας καταλήξαμε να χάσουμε όλη μας την επένδυση στην επιχείρηση και ακόμα περισσότερα. Ήταν μια μεγάλη απώλεια από πολλές απόψεις.

Με ένα αναστεναγμό επανήλθα στο παρόν και ξεροκατάπια. *Γιατί να συμβεί αυτό; Γιατί να βρίσκομαι σε μια θέση τώρα όπου πρέπει να αφήσω το μωρό μου τόσο σύντομα; Γιατί να μας πληγώσει τόσο πολύ αυτό το άτομο;* Η κάθε χρονιά φέρνει εντελώς καινούργιους τρόπους για να δοκιμάσει τις αντοχές μας και αυτό που συνέβη ήταν το κάτι παραπάνω. Πότε θα μπορούσαμε να πάρουμε μια ανάσα;

Το μυαλό μου εκείνη τη στιγμή σίγουρα δεν ήταν συγκεντρωμένο σε πνευματικά πράγματα, όμως ακριβώς τότε, μου ήρθε μια σκέψη, σαν να κατάλαβα ξαφνικά κάτι. Αυτό που περνάω με το μωρό μου θα μπορούσε να συγκριθεί με αυτό που ο Θεός πρέπει να κάνει στις ζωές μας μερικές φορές. Θέλει μόνο καλά πράγματα για μας, όμως μερικές φορές τα πράγματα που επιτρέπει στη ζωή μας δεν μας φαίνονται καθόλου καλά. Αυτό που μας συνέβη είναι περίεργο, ασυνήθιστο και άβολο. Δεν μπορούμε να δούμε πέρα από αυτό το μεγάλο, ενοχλητικό πράγμα και νιώθουμε αποχωρισμένοι από τη ζεστασιά και τη στενή επικοινωνία που είχαμε συνηθίσει.

Όπως ακριβώς και το μωρό μου, η ψυχή μου έκλαιγε, μην μπορώντας να δει πώς θα μπορούσε να βγει κάτι καλό από αυτή την κατάσταση. Ευτυχώς, έχω έναν Ουράνιο Πατέρα που είναι παντογνώστης και παντοδύναμος, και ο Οποίος ποτέ δεν θα με εγκαταλείψει, ούτε και στις στιγμές αδυναμίας μου. Με πολύ συμπόνια ψιθυρίζει καθώς σκουπίζει τα δάκρυα, «Δεν θα σου στερήσω ό,τι χρειάζεσαι.

Ξέρω ότι δείχνει δύσκολο και είσαι στενοχωρημένη, όμως αγαπημένο Μου παιδί, ξέρω τι χρειάζεσαι στην επόμενη φάση της ζωής σου. Θέλω να σε εφοδιάσω με τις δεξιότητες που χρειάζεσαι και αν Με εμπιστευτείς και πάρεις ό,τι σου προσφέρω, σύντομα θα νιώσεις πλήρης και ικανοποιημένη όπως και πριν. Όμως τώρα θα είσαι πιο σοφή και καλύτερα προετοιμασμένη να αγκαλιάσεις το μέλλον και ό,τι έχω προετοιμάσει για σένα».

Πόσο πρέπει να πληγώνει τον Πατέρα μας όταν δεν Τον εμπιστευόμαστε και αφήνουμε τις πολύτιμες προσφορές Του να μας προσπερνάνε, όταν αντιμετωπίζουμε τις καλύτερες προσπάθειές Του να μας βοηθήσει με αντίσταση και φωναχτές διαμαρτυρίες. Πόσα από τα δώρα Του έχω αφήσει να με προσπεράσουν, ή απλά τα δοκίμασα για λίγο και δεν τα αποδέχτηκα πλήρως; Όλη αυτή η καλοσύνη θα μπορούσε να ήταν δική μου αν μόνο εμπιστευόμουν, ενέδιδα στις επιθυμίες Του, αποφάσιζα να καλωσορίσω την αλλαγή και προσπαθούσα λίγο περισσότερο για να δω που θα με πάει.

Σκεφτόμενη αυτό λίγο περισσότερο, μου ήρθαν στο νου οι αμέτρητες φορές στη διάρκεια της ζωής μου που είχα αντιμετωπίσει πόνο, αδικία και προκλήσεις που έδειχναν τρομακτικές. Με τον καιρό, είδα πως η κάθε μία ήταν απλά ένα σκαλοπάτι. Οδηγήσε σε νέα μέρη, ανθρώπους και εμπειρίες, που στη συνέχεια μου έφεραν χαρά, εκπλήρωση και νέες ικανότητες, που με εφοδίασαν για άλλες ευκαιρίες που παρουσιάστηκαν αργότερα μπροστά μου. Χωρίς τις πληγές και τα δράματα του παρελθόντος, ξέρω ότι δεν θα είχα την πίστη και την εμπιστοσύνη που έχω τώρα για να αντιμετωπίσω αυτό το τελευταίο, καθοριστικό γεγονός.

Εντάξει Πατέρα, ζέστανε το μπιμπερό. Σε εμπιστεύομαι.

Άσπρο πάτο!

H JENNIFER MCGINLEY ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΟΟΔΟ

Ο καλύτερος τρόπος για να βεβαιωθείς ότι κάνεις πρόοδο, είναι να κάνεις μια προσπάθεια κάθε μέρα να πηγαίνεις ένα βήμα μπροστά. Κάνε ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση πάνω σε κάτι στο οποίο δουλεύεις. Αρνήσου να φυτοζωείς και να επαναπαύεσαι. Παρέμεινε δραστήριος με το να κάνεις κάτι καινούργιο. Δοκίμασε κάτι καινούργιο, μάθε κάτι καινούργιο, κάνε κάτι καινούργιο.

Η κάθε μέρα μπορεί να είναι γεμάτη με καινοτομίες και προκλήσεις αν είσαι πιστός στην πνευματική σου ζωή. Αν πιάσεις τον εαυτό σου να βαριέται ή να παραμένει στάσιμος ή να νιώθει κολλημένος στο ίδιο σημείο, είναι καιρός να κάνεις κάτι. Κοίταξε γύρω σου: Υπάρχει κάποιος στον οποίο δεν έχεις μιλήσει για πολύ καιρό; Υπάρχει κάτι καινούργιο που θα ήθελα να σου δείξω στον Λόγο Μου; Πάντα υπάρχει κάτι που μπορείς να κάνεις για να πας μπροστά και να μεγαλώσεις.

